

Lovtidende A

2018

Udgivet den 13. januar 2018

11. januar 2018.

Nr. 21.

Bekendtgørelse af lov om hold af dyr

Herved bekendtgøres lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 3. juli 2017, med den ændring, der følger af § 2 i lov nr. 1552 af 19. december 2017.

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Lovens formål er at sikre, at hold af dyr sker på ansvarlig vis og på en sådan måde, at hensynet til fødevarerikigheden og menneskers og dyrs sundhed samt til produktionen tilgodeses.

Stk. 2. Loven har endvidere til formål at sikre grundlaget for afstamning og kvalitet i dyreholdet.

§ 2. Loven omfatter både dyr, der er i menneskelig varetægt, og vildtlevende dyr samt animalske fødevarer og andre produkter af og affald fra dyr.

Kapitel 2

Hold, registrering, mærkning og omsætning af dyr

§ 3. Den, der holder dyr, er ansvarlig for overholdelse af de krav, der er fastsat i loven eller med hjemmel i loven eller i Den Europæiske Unions forordninger.

§ 3 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav vedrørende dyresundhed til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav vedrørende dyresundhed til andre personer end de i stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser og om uddannelsers indhold og varighed og krav til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse og til udformning af kursusbeviser.

§ 3 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om obligatorisk hygiejnekursus for visse personer, der håndterer svin, herunder regler om formen og indholdet af kurset.

§ 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om registrering og mærkning af dyr, herunder regler om udstedelse af identifikationsdokument for enhovede dyr. Reglerne kan indeholde krav om, at en bestemt mærkning eller dokumentation skal anvendes.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og salg af mærker, der bringes på markedet som egnet til opfyldelse af krav om mærkning fastsat i medfør af stk. 1, 2. pkt. Reglerne kan indeholde bestemmelser om, at mærket skal være godkendt, før det udleveres til isættelse i dyret.

Stk. 3. Ministeren kan påbyde producenten eller enhver, der har bragt mærker i omsætning, der ikke opfylder de krav, der er fastsat i medfør af stk. 2, at tilbagekalde mærkerne fra de besætninger, hvor mærkerne er anvendt.

§ 4 a. Slagtesvin kan transporteres fra en svinebesætning i Danmark til et slagteri i Danmark uden at være mærket efter regler fastsat i medfør af § 4, stk. 1, når dette sker som gruppevis levering af slagtesvin.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om gruppevis levering af slagtesvin, herunder om godkendelse af besætningsejere, som anvender gruppevis levering af slagtesvin. Ved fastsættelse af regler om godkendelse kan ministeren fastsætte vilkår for godkendelsen og bestemmelser om tilbagekaldelse. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om transportører, som transporterer svin ved gruppevis levering af slagtesvin, og om slagterier, som modtager gruppevis leverancer af slagtesvin, herunder regler om registrering af transportørerne og slagterierne.

§ 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om registrering af afgang fra henholdsvis tilgang til dyrehold.

§ 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om pligten til at afgive oplysninger om husdyrbrug til Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR). Enhver har adgang til at få meddelt oplysninger fra registeret. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger til en ubestemt kreds af modtagere.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om registerets drift, vedligeholdelse og begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret samt om opkrævning af betaling i forbindelse med træk af oplysninger fra registeret. Reglerne kan indeholde bestemmelser om udsendelse af erindringskrivelser, når indberetning til registeret ikke er sket inden

udløbet af en fastsat frist. For udsendelse af erindringsskrivelsen kan opkræves et beløb, der reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

§ 7. Permanente samlesteder for levende dyr skal, inden de tages i brug, godkendes af miljø- og fødevareministeren, som kan fastsætte regler herom. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om, hvilke dyrearter der kan tilføres, om indretning, drift og tilsyn m.v. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, der forbyder eller begrænser omsætning af dyr til levetbrug på samlesteder.

Stk. 2. Markeder, dyrskuer og auktioner, som højst afholdes 4 gange årligt, og hvortil der tilføres dyr, skal forinden afholdelsen anmeldes til ministeren. Ministeren kan fastsætte regler om anmeldelsen, herunder om, hvor lang tid forud for afholdelsen anmeldelse skal ske, samt om, hvilke dyrearter der kan tilføres, og om indretning, drift og tilsyn m.v.

§ 8. Personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger, der erhvervsmæssigt omsætter klovbærende dyr, skal registreres efter regler fastsat af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger skal godkendes. Ministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for godkendelse samt om bedriftens indretning og drift m.v. og tilsyn hermed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger skal registrere omsætning af klovbærende dyr.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger, der omsætter andre dyr end klovbærende dyr eller ikke erhvervsmæssigt omsætter klovbærende dyr, skal registreres og skal registrere omsætning af dyr.

§ 9. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om etablering og drift af dambrug, havbrug og andre akvakulturanlæg samt for virksomheder, hvor akvakulturprodukter renses eller opskæres. I reglerne kan stilles krav om registrering af brug, anlæg og virksomheder og om tilsyn hermed.

§ 10. Miljø- og fødevareministeren kan meddele foreninger, der virker til avlens fremme, tilladelse til at afholde frivillig offentlig auktion over avlsdyr uden auktionsrettens medvirken og uden at betale retsafgift.

§ 11. Miljø- og fødevareministeren kan træffe bestemmelser og fastsætte regler om anvendelse, omsætning, indførsel og udførsel af genteknologisk fremstillede og klonede dyr samt om forudgående anmeldelse eller godkendelse. Ministeren kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol hermed.

Kapitel 3

Skadelige dyr

§ 12. Miljø- og fødevareministeren kan forbyde indførsel af dyr, der kan volde skade på dyreholdet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om dyr, der kan volde skade på dyreholdet, herunder om foranstaltninger,

der kan hindre deres udbredelse eller deres muligheder for at volde skade.

Kapitel 4

Hold af visse dyrearter

§ 13. Landbrugsmæssigt hold af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark, må kun finde sted efter tilladelse fra miljø- og fødevareministeren. I tilladelsen kan der fastsættes vilkår for hold af den pågældende dyreart.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om hold af de i stk. 1 omhandlede dyr. Ministeren kan forbyde hold af bestemte dyrearter, herunder at forskellige arter af dyr opdrættes på den samme bedrift.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde indførsel til opdrætsformål af dyr eller avlsmateriale af de i stk. 1 omhandlede dyrearter.

§ 14. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning og drift samt godkendelse af og tilsyn med bedrifter, hvor hold af de i § 13 omhandlede dyrearter finder sted.

Stk. 2. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 skal det især sikres, at bedriften indrettes og drives på en sådan måde,

- 1) at dyrenes fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov tilgodeses,
- 2) at det forebygges, at der sker spredning af sygdomme til dyr, der holdes, eller til den fritlevende vildtbestand, og
- 3) at bedriften er sådan indrettet, at den pågældende dyreart ikke kommer i kontakt med den fritlevende vildtbestand.

Stk. 3. Opdræt af fjervildt i mørke er ikke tilladt.

§ 15. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at personer, som er beskæftiget med hold af de i § 13 omhandlede dyrearter, skal have deltaget i et af ministeren godkendt kursus i sådant dyrehold.

§ 16. Opdrættet vildt må kun udsættes, hvis det må forventes at være i stand til at overleve i naturen.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om transport og aflivning af opdrættet vildt.

§ 17. Opdrættet vildt betragtes som husdyr, så længe det er i menneskelig varetægt.

Stk. 2. Mærkede hjortedyr, som undslipper fra en bedrift med opdræt af hjortedyr, betragtes som vildtlevende, hvis de har været undsluppet i mere end 2 måneder. Tilsvarende gælder afkom, der følger moderdyret.

§ 18. Opdrættet vildt må ikke udføres med henblik på udnyttelse til jagtformål til lande, der tillader anvendelse af her i landet forbudte jagtformer på den pågældende vildtart.

§ 19. Miljø- og fødevareministeren kan efter ansøgning helt eller delvis undtage ejere af indhegninger med hjortedyr fra reglerne i dette kapitel eller regler fastsat i medfør heraf. Ministeren kan knytte særlige vilkår til en sådan undtagelse.

Kapitel 5

Husdyravl

§ 20. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om krav til afstamning og kvalitet for husdyr, der flyttes, samt for sæd, embryoner og oocytter fra husdyr. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om metoder for bedømmelse af afstamning og kvalitet.

§ 21. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om godkendelse af avlsorganisationer og -foreninger, der fører eller opretter stambøger. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om de krav, som avlsorganisationen eller -foreningen skal opfylde, samt regler om tilsyn med organisationer eller foreninger.

§ 22. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om oprettelse af stambøger, om husdyrs optagelse og registrering heri samt om tilsyn hermed.

§ 23. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om udstedelse af stamtavler.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter avlsdyr samt sæd, embryoner og oocytter af avlsdyr kun må overdrages, hvis de ledsages af en stamtavle.

§ 24. Miljø- og fødevareministeren kan yde tilskud til avlere, som har dyr af gamle danske husdyrracer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for at modtage tilskud.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om ansøgning m.v. og om administration af ordningen, herunder regler om, at udbetaling af tilskud skal ske til en af ansøger anvist konto i et pengeinstitut.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol og om tilbagebetaling af uberettiget modtaget tilskud, herunder om betaling af renter.

Kapitel 6

Sygdomme og infektioner m.v. hos dyr

§ 25. Miljø- og fødevareministeren udarbejder 4 lister over smitsomme sygdomme, hvoraf liste 1 og 2 omfatter henholdsvis alvorlige og mindre alvorlige indberetningspligtige smitsomme sygdomme, og liste 3 og 4 omfatter henholdsvis sygdomme, der bekæmpes, fordi de er af væsentlig samfundsøkonomisk betydning, og sygdomme, der bekæmpes, fordi de er af produktionsmæssig betydning.

§ 26. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om undersøgelse af dyrehold for zoonotiske smitstoffer. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om udtagning af prøver af levende dyr, slagtekroppe, mælk, æg, gødning, slam, foder og staldinventar m.v. samt om laboratorieundersøgelse heraf. I reglerne kan tillige fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed.

§ 27. Den, som i sin varetægt har dyr, som er eller kan mistænkes for at være angrebet af en af de sygdomme, der er nævnt i de i § 25 anførte lister 1 og 2, skal tilkalde en dyrlæge.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at en dyrlæge skal tilkaldes, hvis visse nærmere angivne symptomer forekommer hos dyr.

§ 28. Når en dyrlæge tilkaldes i henhold til § 27, skal dyrlægen søge mistanken om sygdommen be- eller afkræftet samt søge sygdommens art konstatere.

Stk. 2. Hvis en dyrlæge efter undersøgelser foretaget i henhold til stk. 1 eller i øvrigt i forbindelse med sit arbejde får mistanke om, at der foreligger en sygdom, som er omfattet af den i § 25 nævnte liste 1, skal dyrlægen straks underrette den myndighed, der udpeges i medfør af § 29.

Stk. 3. Hvis en dyrlæge efter undersøgelser foretaget i henhold til stk. 1 eller i øvrigt i forbindelse med sit arbejde får mistanke om, at der foreligger en sygdom, som er omfattet af den i § 25 nævnte liste 2, skal dyrlægen foretage undersøgelser, herunder i fornødent omfang udtage prøver efter regler fastsat i medfør af § 29, samt foretage indberetning til den myndighed, der udpeges efter regler fastsat i medfør af § 29.

§ 29. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger der skal træffes ved mistanke om eller forekomst af zoonotiske smitstoffer hos dyr og af sygdomme, der er omfattet af de i § 25 nævnte lister 1 og 2, herunder om, til hvilken myndighed underretning eller indberetning efter § 28 skal ske. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed, udtagning og indsendelse af prøver, laboratorieundersøgelser og indberetning.

§ 30. Miljø- og fødevareministeren kan for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer og af de sygdomme, der er anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4, fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.

Stk. 2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte:

- 1) For dyrehold og vildtlevende dyr:
 - a) Særlige undersøgelser, herunder prøveudtagning med henblik på diagnosticering,
 - b) tilsyn,
 - c) mærkning,
 - d) behandling,
 - e) vaccination,
 - f) isolation,
 - g) særlige betingelser for levering af dyr,
 - h) aflivning af dyr, herunder i et område omkring et udbrudssted, eller slagtning på særlige vilkår og
 - i) destruktion.
- 2) For produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være inficeret eller kontamineret:
 - a) særlige undersøgelser,

- b) behandling,
 - c) mærkning,
 - d) påbud om særlig anvendelse,
 - e) særlige betingelser for levering af mælk, æg og andre produkter af dyr,
 - f) desinfektion,
 - g) tilintetgørelse,
 - h) opbevaring og bortskaffelse og
 - i) destruktion.
- 3) For ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til dyrehold:
- a) Særlige krav til indretning og drift,
 - b) rengøring og desinfektion,
 - c) tilbagekaldelse af godkendelse,
 - d) tilsyn,
 - e) afspærring
 - f) tørlægning og
 - g) forbud mod tilledning og afledning af vand.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde eller begrænse eller fastsætte regler om enhver samling og flytning af dyr samt om flytning af produkter af dyr, foder og foderstoffer, gylle, gødning, slam, strøelse og andet materiale, som kan indebære risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer eller sygdomme, jf. stk.1.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om og meddele påbud om særlige foranstaltninger med henblik på behandling af andre end de i stk. 1 omhandlede sygdomme og sygelige tilstande og forbud mod anvendelse af dyr med disse lidelser.

§ 30 a. Har dyr tilsigtet eller utilsigtet indtaget eller optaget eller er under mistanke for at have indtaget eller optaget kemiske stoffer, herunder radioaktive stoffer, gennem foder eller på anden måde i en koncentration, som kan udgøre en risiko for fødevarerens sikkerheden, folkesundheden eller samfundsøkonomien, kan miljø- og fødevareministeren for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af en sådan kemisk forurening fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocyter, embryoner af dyr samt gødning, hør, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed den kemiske forurening kan spredes.

Stk. 2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte:

- 1) For dyrehold og vildtlevende dyr:
 - a) Særlige undersøgelser, herunder prøveudtagning med henblik på analyse,
 - b) tilsyn,
 - c) mærkning,
 - d) behandling,
 - e) isolation og
 - f) særlige betingelser for levering af dyr.
- 2) For produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være kontamineret:
 - a) Særlige undersøgelser,
 - b) behandling,
 - c) mærkning,

- d) påbud om særlig anvendelse,
 - e) særlige betingelser for levering af mælk, æg og andre produkter af dyr,
 - f) desinfektion,
 - g) opbevaring og
 - h) bortskaffelse.
- 3) For ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til dyrehold:
- a) Særlige krav til indretning og drift,
 - b) rengøring og desinfektion,
 - c) tilbagekaldelse af godkendelse,
 - d) tilsyn,
 - e) afspærring,
 - f) tørlægning og
 - g) forbud mod tilledning og afledning af vand.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde eller begrænse eller fastsætte regler om enhver samling og flytning af dyr og om flytning af produkter af dyr, foder og foderstoffer, gylle, gødning, slam, strøelse og andet materiale, som kan indebære risiko for udbredelse af kemiske forureninger, jf. stk.1.

§ 31. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af samt dyrlægetilsyn med zoologiske haver, dyreparker, dyrehandler og lignende steder med dyrehold og om betaling af udgifterne ved tilsynet.

§ 32. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om eller forbyde dyrehold på steder, der frembyder særlig sundhedsmæssig risiko for dyr.

§ 33. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om overvågning af sundhedstilstanden samt om forebyggelse og afhjælpning af sundhedsmæssige problemer blandt dyr.

Stk. 2. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om vaccination og andre forebyggende foranstaltninger. I reglerne kan tillige fastsættes bestemmelser om indsamling og indberetning af data til belysning af besætningens sundhedsmæssige tilstand, om mærkning af dyr og om udtagning af prøver fra dyr og produkter af dyr til undersøgelse for sygdomme eller sygelige tilstande.

§ 34. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om sygdomsforebyggende foranstaltninger for steder, hvor dyr holdes eller bringes sammen, samt for behandling, opbevaring og transport m.v. af dyr, produkter og gødning m.v. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om tidsmæssig begrænsning i adgangen til at fraføre dyr et dyrehold, hvortil der er tilført levende dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om sygdomsforebyggende behandling af spildevand eller andet animalsk affald fra virksomheder, hvor dyr slagtes eller produkter af dyr forarbejdes.

§ 34 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at store og større svine- og kvægbesætninger skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftales basismodul indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler. Ministeren

kan endvidere fastsætte regler om op- og nedrykning i rådgivningskategorier for besætninger, for hvilke der er indgået sundhedsrådgivningsaftale.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge frivilligt kan indgå sundhedsrådgivningsaftalens basismodul for svine- og kvægbesætninger, der ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant ud over obligatoriske sundhedsrådgivningsaftaler, jf. stk. 1, på frivilligt grundlag kan indgå skriftlige sundhedsrådgivningsaftalers tilvalgsmoduler med en dyrlæge.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at besætninger med andre dyrearter end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.

§ 34 b. Miljø- og fødevareministeren kan meddele påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget i en svinebesætning til under fastsatte grænseværdier.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om supplerende veterinærfaglig vurdering, herunder om, at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage supplerende veterinærfaglig vurdering.

§ 34 c. Miljø- og fødevareministeren kan meddele påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad i en svinebesætning, for hvilken der er eller skulle være indgået aftale om sundhedsrådgivning, jf. § 34 a, hvis antibiotikaforbruget, efter at den ansvarlige for besætningen både har modtaget påbud om at reducere antibiotikaforbruget til under de fastsatte grænseværdier og påbud om skærpet tilsyn,

- 1) fortsat overskrider grænseværdierne eller
- 2) inden for 12 måneder fra udløbet af påbuddet om skærpet tilsyn igen overskrider grænseværdierne.

Stk. 2. Et påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad, jf. stk. 1, er gældende, indtil antibiotikaforbruget målt som et gennemsnit over 9 måneder er reduceret til under de fastsatte grænseværdier.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om reduktion af den maksimale belægningsgrad i svinebesætninger, jf. stk. 1.

§ 35. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om sundhedsmæssige krav til dyr, der overføres til områder med særlig sygdomsmæssig status, samt om vilkår i forbindelse med overførslen.

§ 36. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indberetning af laboratorieresultater fra de i §§ 26, 29 og 30 nævnte undersøgelser for zoonotiske smitstoffer, resultater af undersøgelser for forekomst af zoonotiske smitstoffer i medfør af lovgivningen om fødevarer samt om offentliggørelse af resultaterne.

§ 36 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indberetning af laboratorieresultater fra de i § 30 a nævnte undersøgelser for kemiske forureninger og om offentliggørelse af resultater fra laboratorieprøver.

§ 36 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at ejere af dyrehold og andre personer, herunder jægere, skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr.

Kapitel 6 a

Veterinærfonden

§ 36 c. Miljø- og fødevareministeren etablerer Veterinærfonden, som kan afholde udgifter til overvågning og bekæmpelse af dyresygdomme og zoonoser, hvortil der kan hjemses EU-medfinansiering.

Stk. 2. Veterinærfonden ledes af en bestyrelse på mindst 3 medlemmer. Veterinærdirektøren, jf. lov om dyrlæger, er formand for bestyrelsen. Ministeren udpeger de øvrige medlemmer, hvoraf 1 medlem repræsenterer offentlige interesser, og 1 medlem udpeges efter indstilling fra Landbrug & Fødevarer. Bestyrelsen udpeges for en periode på 4 år. Bestyrelsesmedlemmer kan genindstilles og genudpeges.

Stk. 3. Ministeren fastsætter de nærmere regler for Veterinærfondens virksomhed, om udarbejdelse af budget og regnskab, sekretariatsbistand, betaling af ydelser samt administration, revision og tilsyn. Der skal fastsættes en vedtægt for Veterinærfonden, som skal godkendes af ministeren.

Stk. 4. Veterinærfondens budget og regnskab skal godkendes af ministeren. Veterinærfondens udgifter til ikkefradragsberettiget købsmoms refunderes efter statens regler herfor ved træk på momsreserven.

Stk. 5. Ministeren kan opkræve et gebyr hos ejere af husdyrbesætninger til dækning af omkostningerne til Veterinærfonden. Gebyret fastsættes på grundlag af registreringerne i Det Centrale Husdyrbrugsregister. Ministeren fastsætter gebyret og de nærmere regler for opkrævning.

Stk. 6. Ministeren kan henlægge sine beføjelser til at opkræve gebyrer efter stk. 5 til en privat institution.

Stk. 7. Ministeren fører tilsyn med Veterinærfonden, jf. stk. 1.

Kapitel 7

Ind- og udførsel af dyr m.v.

§ 37. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocyter, embryoner af dyr samt gødning, hør, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvorved sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.

§ 38. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om etablering, indretning og drift af veterinære grænsekontrolsteder.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at der i forbindelse med ansøgning om oprettelse af grænsekontrolsteder uden udgift for staten stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for grænsekontrollen med henblik på kontrol af de i § 37 nævnte dyr og produkter

ved indførsel fra og udførsel til lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som ikke har indgået aftale med Den Europæiske Union om grænsekontrol.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at et grænsekontrolsted, der alene benyttes i meget begrænset omfang, ophører som grænsekontrolsted.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at de udgifter i forbindelse med drift af de i stk. 1 nævnte grænsekontrolsteder, der ikke dækkes af den betaling, som kræves i medfør af § 53, stk. 2, helt eller delvis afholdes af de lokale interessenter i grænsekontrolstedet.

§ 39. Miljø- og fødevareministeren kan indgå aftaler om, at etablering og drift af grænsekontrolsteder som nævnt i § 38 helt eller delvis finansieres af lokale interessenter.

Kapitel 8

Sæd, oocytter og embryoner

§ 40. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om sundhedsmæssige krav til dyr, hvis sæd eller embryoner kunstigt overføres til andre dyr, samt til sæd, oocytter eller embryoner, der er bestemt til kunstig sædoverføring eller ægtransplantation til andre dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om mærkning af dyr, der anvendes til sædudtagning, leverer oocytter eller embryoner, eller hvortil sæd eller embryoner overføres, samt af de udtagne produkter og det derved frembragte afkom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af dyr til bedækning.

§ 41. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at dyr og sæd, oocytter eller embryoner fra dyr, som skal anvendes til kunstig sædoverføring eller ægtransplantation på andres dyr, kun må holdes eller opbevares på virksomheder, som er godkendt dertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om virksomhedernes indretning og drift, herunder regler om dyrlægetilsyn og om personalemæssige forhold, samt om besøg på virksomhederne.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om opsamling, udtagning, bedømmelse, præparation, identifikation, opbevaring, forsendelse og kunstig overføring af sæd, oocytter og embryoner samt om virksomhedernes pligt til at føre journaler og foretage indberetning om forhold vedrørende sygdomstilfælde og frugtbarhedskontrol.

§ 42. Kunstig overføring af sæd eller embryoner til dyr samt udtagning af oocytter eller embryoner fra husdyr må kun udføres af dyrlæger eller af personer, som opfylder de betingelser, som fastsættes af miljø- og fødevareministeren.

§ 43. Bestemmelserne i dette kapitel finder også anvendelse på dyr, der benyttes af en forening, et selskab eller anden sammenslutning til udtagning af sæd og oocytter eller overførsel af embryoner til medlemmernes dyr.

Kapitel 9

Animalsk affald og foder

§ 44. Selvdøde og aflivede dyr, kød- og slagteaffald samt fisk og fiskeaffald, som er uegnet til eller ikke agtes anvendt til menneskeføde, samt andre animalske affaldsprodukter skal behandles, opbevares, transporteres m.v. på en sådan måde, at smitstoffer eller andre skadelige stoffer ikke kan spredes. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler herom.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af produkter som nævnt i stk. 1 som foder til dyr.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte sygdomsforebyggende regler om anvendelse af affald som nævnt i stk. 1 til jordbrugsmæssige formål.

§ 45. Virksomheder, der indsamler, opbevarer, behandler eller distribuerer dyr og produkter som nævnt i § 44 med henblik på destruktion heraf og ødelæggelse af smitstof eller med henblik på anden anvendelse, skal autoriseres af miljø- og fødevareministeren, der fastsætter regler herom.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om opbevaring, transport, behandling, destruktion og anvendelse af disse dyr og produkter, om virksomhedernes indretning og drift og om tilsyn med virksomhederne samt om pligt til at aftage dyr og produkter til destruktion.

§ 46. Med henblik på at hindre smittespredning eller anden sundhedsmæssig risiko for dyr og mennesker kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om behandling, opbevaring og anvendelse af produkter, der anvendes eller agtes anvendt som foder til dyr, og om udtagning af prøver heraf. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om dyrehold i forbindelse med erhvervsmæssig fremstilling af foder.

Kapitel 10

Opbevaring og anvendelse af lægemidler m.v.

§ 47. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om opbevaring og anvendelse af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer samt præparater til dyr og herunder begrænse eller forbyde anvendelse af bestemte stoffer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om eller forbyde anvendelse af desinfektionsmidler og andre produkter, der tjener til forebyggelse og fjernelse af sygdomsforvoldende forhold i dyrs omgivelser.

§ 48. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af særlige foranstaltninger efter stk. 2 og meddele påbud mod anvendelse af dyr, der er behandlet med eller har indtaget eller optaget stoffer som nævnt i § 47, stk. 1, eller produkter af sådanne dyr.

Stk. 2. Foranstaltninger i henhold til stk. 1 kan omfatte

- 1) særlige undersøgelser,
- 2) tilsyn,
- 3) mærkning,
- 4) isolation,
- 5) særlige betingelser for levering af dyr,
- 6) aflivning eller slagtning på særlige vilkår og
- 7) destruktion.

§ 49. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler for anvendelse af materialer, som kan fremkalde sygdomme, i forsknings- og forsøgsøjemed eller med henblik på frembringelse af biologiske præparater.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af materialer, som kan fremkalde sygdomme, samt om behandling, opbevaring og forhandling af sådant materiale.

§ 50. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at personer, der beskæftiger sig med dyr, herunder behandlingen af disse, i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, skal deltage i et af ministeren godkendt kursus i anvendelse af lægemidler.

§ 51. En besætningsejer eller dennes repræsentant skal ved anvendelse af receptpligtige lægemidler i besætningen nøje følge dyrlægens instruktion. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler herom.

§ 52. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om undersøgelse af dyrehold for restkoncentrationer af medicin eller ikketilladte eller forbudte stoffer, herunder regler om udtagning af prøver fra levende dyr, slagtekroppe, mælk, æg, gødning, slam, foder og staldinventar m.v., og om laboratorieundersøgelse heraf. I reglerne kan tillige fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed.

Kapitel 11

Betaling og erstatning

§ 53. Kontrolmyndigheden kan som led i kontrol og overvågning vederlagsfrit udtage prøver til undersøgelse og herunder aflive dyr i undersøgelsesøjemed. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at udgifterne i forbindelse med laboratorieundersøgelser, udtagning af prøver og andre foranstaltninger, der iværksættes i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger, helt eller delvis afholdes af den for dyreholdet ansvarlige ejer eller bruger eller sammenslutning heraf.

Stk. 2. Ejere af dyrehold og virksomheder samt importører og eksportører afholder udgifterne ved den kontrol og det tilsyn, der udføres efter loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger, medmindre ministeren bestemmer andet. Ministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifterne ved gennemførelse af særlige undersøgelser, ydelser og ekspeditioner i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at betaling for kontrol, der udføres efter lov om fødevarer, sker efter stk. 2, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af denne lov.

§ 54. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om priser og avancer for de præparater, der fremstilles og forhandles af statens veterinære institutioner, samt om betaling for udførelse af undersøgelser på institutionerne. Mini-

steren kan herunder bestemme, at betalingen for undersøgelserne ikke fuldt ud skal dække udgifterne hertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for udførelse af undersøgelser, der er påbudt udført på private laboratorier.

§ 55. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning inden for lovens område i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales, tillægges, medmindre andet er fastsat i den Europæiske Unions retsakter, en årlig rente svarende til den i renteloven fastsatte referencisats med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 100 kr., som reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

§ 56. Ved påbud om aflivning, fjernelse eller slagting af dyr efter §§ 30 og 48 eller efter regler fastsat i medfør af §§ 30 og 48 og ved påbud om destruktion, tiltetgørelse eller bortskaffelse af foder, æg og lignende produkter efter § 30 eller regler fastsat i medfør heraf yder staten ejeren en erstatning, der svarer til dyrenes eller produkternes værdi, samt en erstatning til hel eller delvis dækning af det herved opståede driftstab. Hvor betaling af erstatning er fastsat i Den Europæiske Unions forordninger, ydes erstatning dog i henhold hertil.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af erstatning i henhold til stk. 1. Reglerne kan indeholde bestemmelser om maksimum for erstatningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang udgifterne i forbindelse med påbudt slagting eller påbudt behandling af kød, æg, mælk, foder og lignende produkter afholdes af staten.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om ydelse af driftstabserstatning ved bekæmpelse af sygdomme inden for akvakulturbrug, uanset om der samtidig sker nedslagning eller lignende af dyrene.

Stk. 5. Hvis ejeren selv ved sit forhold har givet anledning til, at et dyr, der er blevet slået ned, er blevet angrebet af et zoonotisk smitstof eller en sygdom, der er anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4, eller ikke har søgt tabet som følge af et angreb af de omhandlede sygdomme mindsket mest muligt, kan ministeren bestemme eller fastsætte regler om, at vedkommende helt eller delvis mister retten til erstatning eller helt eller delvis afholder udgifterne til rensning og desinfektion. Tilsvarende gælder, hvis ejeren selv ved sit forhold har givet anledning til, at et dyr er påbudt aflivet som følge af påvisning af restkoncentrationer af et lægemiddel over maksimalgrænseværdien som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 eller af ikketilladte eller forbudte stoffer.

Stk. 6. En afgørelse efter stk. 5 kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger forlanges indbragt for domstolene, efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 57. Miljø- og fødevareministeren kan yde bistand på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammen-

slutning af sådanne i forbindelse med eksport af dyr eller produkter heraf. Ministeren kan endvidere yde bistand af mere generel art til eksporterhverv.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om bistand efter stk. 1 og om betaling til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger forbundet hermed. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

Kapitel 12

Kontrol, egenkontrol i forbindelse med gruppevis levering af slagtesvin og offentliggørelse af kontrolresultater

§ 58. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at loven eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger overholdes.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der er nødvendige for opkrævning af betaling i henhold til § 53, stk. 1-3, eller de i medfør heraf udstedte regler.

Stk. 3. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om den regnskabsførelse m.v., der skal følges af virksomheder i forbindelse med opkrævning af betaling i henhold til § 53, stk. 1-3, eller de i medfør heraf udstedte regler eller Den Europæiske Unions forordninger.

§ 59. Ejere af dyrehold og virksomheder skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger.

§ 60. Det påhviler virksomheder, der modtager animalske produkter fra landbrugsbedrifter, efter anmodning at give oplysning om de pågældende leverandørbesætninger. Oplysningerne skal omfatte ejerens navn og adresse, identifikation af ejendommen samt besætningens art og sammensætning.

§ 61. Miljø- og fødevareministeren kan træffe bestemmelse om eller fastsætte regler om, at dyrehold og virksomheder, som er omfattet af loven, skal kunne dokumentere driftsmæssige forhold af betydning for fødevarer sikkerheden og menneskers og dyrs sundhed og den kontrol hermed, som følger af lovgivningen herom eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller af Den Europæiske Unions forordninger.

Stk. 2. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at virksomheder og dyrehold, som er omfattet af loven, for egen regning skal foretage nærmere fastsatte analyser og undersøgelser, at analyseresultaterne skal fremsendes til tilsynsmyndigheden, og at analyserne skal foretages på særlige laboratorier.

§ 61 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at besætningsejer og transportør for egen regning skal gennemføre egenkontrol ved gruppevis levering af slagtesvin, der sker efter regler fastsat i medfør af § 4 a.

§ 62. Miljø- og fødevareministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik

på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset hvilken myndighed under Miljø- og Fødevareministeriet der har udtaget eller påbudt prøven udtaget. Ministeren kan endvidere træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Miljø- og Fødevareministeriet der har rekvireret analysen.

§ 63. Miljø- og fødevareministeren kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger.

§ 64. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne kan gøres tilgængelige for offentligheden på kontrolstedet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan træffe bestemmelse om, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan træffe bestemmelse om, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

§ 65. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt befyndet hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger, papirer m.v., herunder elektroniske data, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til loven eller til regler, som er fastsat i medfør af loven eller Den Europæiske Unions forordninger.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

§ 65 a. Miljø- og fødevareministeren kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at denne lov overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold, eventuelt i elektronisk form.

Kapitel 13

Klage og delegation

§ 66. Henlægger miljø- og fødevareministeren sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med vedkommede minister eller vedkommende kommunale organisation fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 3. Ministeren kan henlægge sine beføjelser vedrørende drift af Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR), jf. § 6, til en privat institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private institutions afgørelser, herunder om den private institutions adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage.

Stk. 4. Ministeren kan henlægge sine beføjelser til at udstede identifikationsdokument for enhovede dyr efter regler fastsat i medfør af § 4, stk. 1, til en privat institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private institutions afgørelser, herunder om den private institutions adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren kan i den forbindelse endvidere fastsætte regler om, at den private institution kan opkræve gebyrer på ministerens vegne.

Stk. 5. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videre-sendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

Kapitel 13 a

Obligatorisk digital kommunikation

§ 66 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 66 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af ministeriet som afsender.

§ 66 c. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end miljø- og fødevareministeren, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 14

Den Europæiske Union

§ 67. Miljø- og fødevareministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere træffe de bestemmelser eller fastsætte de regler, som er nødvendige for anvendelsen af Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Kapitel 15

Straf og rettighedsfrakendelse

§ 68. Såfremt en besætningsejer eller dennes repræsentant gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 51 eller regler udstedt i medfør heraf, kan vedkommende ved dom frakendes retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 51.

Stk. 2. Skønner miljø- og fødevareministeren, at betingelserne for frakendelse efter stk. 1 foreligger, kan ministeren, såfremt der er nærliggende fare for misbrug, midlertidigt inddrage retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 51. Den, hvis rettigheder er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede besætningsejeren eller dennes repræsentant om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori retten til at be-

handle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 51 har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller receptpligtige lægemidler efter § 51 sker for et tidsrum på mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende

- 1) er frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 51 i et tidsrum af mellem 1 og 5 år og det nye forhold er begået i frakendelsesperioden eller
- 2) flere gange har fået frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller receptpligtige lægemidler efter § 51 i et tidsrum på mellem 1 og 5 år.

Stk. 5. Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler, kan spørgsmålet om generhvervelse tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år fra frakendelsestidspunktet og mindst 2 år, efter at generhvervelse af retten senest er nægtet. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 69. En besætningsejer eller bruger, der ved dom findes skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje eller holde dyr. Forbuddet kan begrænses til kun at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 2. Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af retten til at eje eller holde dyr efter stk. 1, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år af frakendelsestiden og mindst 2 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 70. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at tilkalde dyrlæge efter § 27,
- 2) overtræder § 14, stk. 3, § 16, stk. 1, §§ 18, 28 eller 42, § 44, stk. 1, 1. pkt., § 48 eller § 51,
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter § 4, stk. 3, § 12, stk. 1, § 30, stk. 1, 3 eller 4, § 30 a, stk. 1, eller §§ 32, 47, 48 eller 63,
- 4) undlader at efterkomme påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering efter § 34 b, stk. 1, eller påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad efter § 34 c, stk. 1,
- 5) uden tilladelse, godkendelse, anmeldelse eller registrering udøver virksomhed som omhandlet i § 7, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 8, stk. 1, eller § 13, stk. 1,
- 6) uden autorisation udøver virksomhed som omhandlet i § 45, stk. 1,
- 7) undlader at stille bistand til rådighed efter § 59,
- 8) undlader at give oplysninger efter § 59,
- 9) behandler dyr med receptpligtige lægemidler, uagtet vedkommende er frakendt retten efter § 68, eller

- 10) ejer eller holder dyr, uagtet vedkommende er frakendt retten hertil efter § 69.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår, der meddeles efter reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler fastsat af Den Europæiske Union om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.

Stk. 4. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 og 3 skal der for forhold omfattet af §§ 47, 48 eller 51 eller regler udstedt i medfør heraf ud over de almindelige regler i straffeloven tages hensyn til dyreholdets størrelse.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 70 a. Lægemidler, der opbevares i en besætning, kan uanset ejerforholdet beslaglægges af kontrolmyndigheden, når lægemidlet ikke lovligt kan besiddes, ikke er lovligt ordineret eller ikke er lovligt mærket eller opbevaret og besætningsejeren i øvrigt er indforstået hermed.

§ 71. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan miljø- og fødevareministeren tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. På samme måde kan krav om konfiskation af ulovlige lægemidler vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. For så vidt angår den i stk. 1 omhandlede tilkendegivelse, finder bestemmelserne i retsplejeloven om krav til anklageskrift og om ikke at have pligt til at udtale sig tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 16

Ikrafttræden

§ 72. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at følgende lovbestemmelser helt eller delvis ophæves:

- 1) Lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr, jf. lovekendtgørelse nr. 297 af 7. december 1955,

- 2) lov om udførsel og indførsel af levende dyr m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 61 af 2. februar 1988,
- 3) lov nr. 299 af 24. april 1996 om husdyravl,
- 4) lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter,
- 5) lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr og
- 6) lov nr. 833 af 18. december 1991 for Grønland om udførsel og indførsel af levende dyr og animalske produkter.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af eller opretholdt ved de i stk. 2 nævnte love eller i medfør af tekstanmærkning nr. 118 og 125 til finanslov for 2003, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler. Reglerne i denne lovs § 70, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Tilladelse til hold af dyr efter § 1 i lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter betragtes som givet efter denne lovs § 13.

Stk. 5. Indhegninger med hjortedyr, der i medfør af § 13 i lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter er undtaget fra lovens regler eller regler fastsat i medfør heraf, vil være undtaget fra regler fastsat i medfør af denne lovs kapitel 4.

§ 73. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 404 af 1. juni 2005 om ændring af forskellige hjemmelsbestemmelser om delegation til andre statslige myndigheder m.v. på Fødevareministeriets og Familie- og Forbrugerministeriets områder indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁾

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2005, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 52, nr. 8, har virkning for underretninger, som indeholdelsespligtige giver modtageren af A-indkomst den 1. september 2005 og senere.

Lov nr. 105 af 20. februar 2006 (Strafskærpelse)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. marts 2006.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 9, § 99, nr. 3, § 103, § 109, nr. 4 og 5, § 117, nr. 4, § 118, nr. 1, § 136, nr. 1, 3 og 4, § 144, nr. 1 og 2, § 148, nr. 2, og § 149, nr. 2.

Lov nr. 1272 af 16. december 2009 (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, ændring af reglerne om sammensætning af Danmarks Vækstråd m.v.)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 3, nr. 2.

Lov nr. 401 af 21. april 2010 (Obligatorisk sundhedsrådgivning m.v.)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 1.

Lov nr. 402 af 21. april 2010 (Beslaglæggelse af lægemidler m.v.)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Lov nr. 1544 af 21. december 2010 (Uddannelseskrav til pelsdyravlere m.v., egenkontrol ved gruppevis levering af

slagtesvin og forenkling af gebyropkrævning)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Lov nr. 341 af 27. april 2011 (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, skattefritagelse af Fornyelsesfondens garantiordning m.v.)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 15, nr. 1.

Lov nr. 603 af 14. juni 2011 (Ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger, påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering, reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug m.v.)¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Lov nr. 562 af 18. juni 2012 (Godkendelse af mærker til dyr, beredskab ved kemisk forurening af dyr, indberetning af laboratoriefund, ungkvæg m.v.)¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Lov nr. 1238 af 18. december 2012 (Nedlæggelse af Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden, bistand til eksporterhverv og udlægning af administration af frivillig mærkningsordning til en privat forening m.v.)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Lov nr. 527 af 28. maj 2013 (Uddannelseskrav i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, obligatorisk digital kommunikation om forhåndsanmeldelse af eksport af levende dyr m.v. og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand)¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Lov nr. 1459 af 17. december 2013 (Obligatorisk digital kommunikation, ændring af klagebestemmelser som følge af ressortoverførsel m.v.)¹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af de hidtidige bestemmelser, vedbliver at være i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 1615 af 26. december 2013 (Bemyndigelse til etablering af Veterinærfonden og henlæggelse af kompetence til at udstede identifikationsdokument for enhovede dyr til privat institution)¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren¹⁷⁾ kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 678 af 8. juni 2017 (Bemyndigelse til fastsættelse af regler om obligatorisk hygiejnekursus for visse personer, der håndterer svin, m.v.)¹⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Lov nr. 1552 af 19. december 2017¹⁹⁾ (Uddannelseskrav og offentliggørelse af kontrolresultater) indeholder følgende ikrafttrædelse- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. januar 2018.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 3 a i lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 3. juli 2017, bevarer deres gyldighed, indtil de ophæves eller afløses af nye regler. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Fødevarestyrelsen, den 11. januar 2018

ESBEN EGEDE RASMUSSEN

/ Birthe Schubart Haabegaard

-
- 1) Bekendtgjort i Lovtidende den 2. juni 2006. Lovændringen vedrører ændring af § 62.
 - 2) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 55, stk. 4.
 - 3) Lovændringen vedrører ændring af § 70, stk. 1, nr. 2, § 70, stk. 1, nr. 3 og § 70, stk. 2 ændret, og tilføjelse af § 70, stk. 4, hvorefter stk. 4 blev stk. 5.
 - 4) Lovændringen vedrører ophævelse af § 55, stk. 2-4, ophævet.
 - 5) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 6, stk. 3 og 4.
 - 6) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 34 a.
 - 7) Lovændringen vedrører ændring af overskriften til kapitel 10, § 48, § 52, § 53, stk. 1, § 56, stk. 1 og § 70, stk. 1, nr. 3, og tilføjelse af § 56, stk. 5, 2. pkt., § 65 a, § 70 a og § 71, stk. 1, 2. pkt..
 - 8) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 3 a, § 53, stk. 4 og § 61 a, og ændring af overskriften til kapitel 12.
 - 9) Lovændringen vedrører ændring af § 6, stk. 3 og 4, og tilføjelse af § 6, stk. 5-7.
 - 10) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 34 a, stk. 1, 2. pkt., § 34 b og § 34 c.
 - 11) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 4, stk. 2 og 3, § 30 a, § 36 a, § 36 b og § 70, stk. 4, og ændring af § 62 og § 70, stk. 1, nr. 3 og overskriften til kapitel 6. Overalt i loven er »Det Europæiske Fællesskab« ændret til: »Den Europæiske Union«, og »Det Europæiske Fællesskabs« er ændret til: »Den Europæiske Unions«.
 - 12) Lovændringen vedrører ændring af § 57.
 - 13) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 3 a, stk. 3, § 4 a og § 37, stk. 2-5, og ændring af § 55 og § 61 a.
 - 14) Lovændringen vedrører ophævelse af § 6, stk. 3-7, og § 37, stk. 2-5, ændring af § 66, stk. 1, og indsættelse af kapitel 13 a.
 - 15) Lovændringen vedrører ændring af § 4, stk. 1 og § 66, stk. 3 og 4, og indsættelse af kapitel 6 a.
 - 16) Lovændringen vedrører indsættelse af bestemmelse om påklage til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Bestemmelsen blev ved en fejl indsat som § 66 a i kapitel 13, uagtet at der allerede var en § 66 a i den gældende lov. Ved lov nr. 678 af 8. juni 2017 er § 66 a i kapitel 13 ophævet, og bestemmelsen om påklage til Miljø- og Fødevareklagenævnet er indsat som stk. 5 og 6 i § 66.
 - 17) Ved kongelig resolution af 28. november 2016 er betegnelsen Erhvervs- og Vækstministeriet ændret til Erhvervsministeriet, jf. bekendtgørelse nr. 1777 af 23. december 2016.
 - 18) Lovændringen vedrører indsættelse af § 3 b og § 66, stk. 5 og 6, og ophævelse af § 66 a i kapitel 13.
 - 19) Lovændringen vedrører ændring af § 3 a.